

Відтак, з впевненістю можна сказати, що усі зазначені форми прямої демократії є важливими, та займають вагоме місце в житті суспільства, проте, пріоритетними серед конституційно-правових форм безпосередньої демократії є вибори до органів державної влади і органів місцевого самоврядування, оскільки є один із наймасовіших заходів, які організовує держава з метою утворення публічної влади.

Конфіскація як вид адміністративного стягнення за порушення митних правил

Семенко О.В. - студентка навчально-наукового інституту права і психології Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: викладач кафедри загально-правових дисциплін навчально-наукового інституту права і психології Національної академії внутрішніх справ - **Юрковська Л.Г.**

Актуальність теми дослідження. Усі адміністративні стягнення тісно пов'язані між собою й утворюють єдину систему. Їх насамперед об'єднує загальна мета: захист правопорядку, виховання осіб, що учинили адміністративні проступки, у дусі дотримання законів, а також попередження вчинення нових проступків як самими правопорушниками, так і іншими особами. Кожне стягнення є покаранням, мірою відповідальності, призначеної за проступки, а застосування будь-якого стягнення означає настання адміністративної відповідальності і тягне для винного несприятливі юридичні наслідки.

Метою даної наукової статті є дослідження особливостей конфіскації як різновиду адміністративного стягнення.

На шляху Євроінтеграції Україні потрібно здолати багато перешкод. Це стосується насамперед захисту національних економічних інтересів, без чого неможлива ефективна участь у міжнародному поділі праці, та поступового покращення іміджу нашої держави у світі через проведення реальних реформ і курс на вдосконалення законодавства та демократизацію українського суспільства. Потрібно виконати надзвичайно складну роботу, аби підготувати саме митні відносини країн, законодавство, правову сферу, зовнішню та внутрішню політику і, насамперед, саме українське суспільство, до того, щоб членство України в ЄС вийшло за рамки протоколів про наміри і набуло реальних рис.

Відповідно до статті 41 Конституції України, яка є нормою прямої дії, конфіскація майна може бути застосована виключно за рішенням суду у випадках, обсязі та порядку, встановлених Законом [1]. Умови і порядок виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), що відповідно до закону підлягають примусовому виконанню у разі невиконання їх у добровільному порядку, визначає Закон України «Про виконавче провадження».

Облік, попередня оцінка, а також відповідальність за зберігання конфіскованого, за рішеннями судів, майна до моменту його вилучення державним виконавцем або передачі торговельній організації покладаються на митні органи, далі, після відкриття виконавчого провадження щодо виконання рішення суду про конфіскацію майна державний виконавець невідкладно з'ясовує у митного органу місцезнаходження майна, що підлягає опису та арешту, та умови його зберігання [2].

Слід також зауважити, що законом заборонено передання на реалізацію або безоплатне передання конфіскованого майна до повного узгодження оцінки такого майна державним виконавцем та митним органом. У разі коли передане на реалізацію майно не буде продано протягом двох місяців, воно підлягає переоцінці, розмір переоцінки не повинен перевищувати 20 відсотків вартості, узгодженої державним виконавцем та митним органом [2].

Майном, що швидко псується або має обмежений строк зберігання, мають право розпоряджатися в установленому законодавством порядку митні органи, швидкопсувне майно передається митним органом для реалізації, а за наявності ознак псування, непридатності до використання чи загрози санітарно-епідеміологічному благополуччю

населення - для утилізації, знищення чи на переробку, з дотриманням вимог діючого порядку розпорядження відповідною категорією майна [3].

Звернемо увагу, що розпорядження вилученими митними органами і конфіскованими за рішеннями судів лікарськими та медичними препаратами, наркотичними засобами, психотропними речовинами, прекурсорами шляхом передачі їх для знищення чи утилізації, а також зброєю та боєприпасами шляхом передачі органам МВС, здійснюється митними органами [4].

Якщо майно, в тому числі транспортні засоби, передані органам державної виконавчої служби, за рішенням комісії не може бути реалізоване, заборонене для експлуатації та яке не реалізоване, таке майно передається безоплатно в установленому порядку або знищується (утилізується) [4]. Рішення щодо знищення (утилізації) майна приймається також у випадку, якщо за рішенням комісії майно не було безоплатно передано жодній з осіб, які виявили бажання його отримати.

Важливим є те, що отримані від реалізації майна податки та збори перераховуються державним виконавцем на відповідний рахунок митного органу в 3-денний термін для подальшого їх зарахування до Державного бюджету України.

Отже, на нашу думку адміністративні стягнення накладаються компетентними органами і посадовими особами шляхом видання спеціальних індивідуальних актів управління, що мають примусовий характер. Разом з цим, в Україні діє цілісна система нормативно-правового регулювання здійснення операцій з конфіскованим майном. Також дійшли висновку, що механізм розпорядження конфіскованим за рішеннями судів майном, що було вилучене митними органами врегульовано Порядком взаємодії органів державної виконавчої служби та митних органів при переданні майна, конфіскованого за рішеннями судів, та розпорядженні ним.

Список використаних джерел:

1. Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 року // Відомості Верховної Ради України. - 1996. - № 30. - ст. 141.
2. Про виконавче провадження: Закон України від 21 квітня 1999 року № 606-ХІУ // Відомості Верховної Ради України. - 1999. - № 24. - ст. 207.
3. Митний кодекс України: Кодекс України від 13 березня 2012 року № 4495-УІ // Відомості Верховної Ради України. - 2012. - №44-45, № 46-47, № 48. - ст. 552.
4. Бенца В.В. Особливості виконання рішень про конфіскацію майна особистого огляду, як виняткової форми митного контролю /В.В.Бенца// [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://www.zakjust.gov.ua/main/en/publication/content/989.htm>

Митний брокер в Україні

Остропольский В.Л. - студент навчально-наукового інституту права і психології Національної академії внутрішніх справ

Науковий керівник: викладач кафедри загально-правових дисциплін навчально-наукового інституту права і психології Національної академії внутрішніх справ - **Юрковська Л.Г.**

Актуальність даної теми полягає в тому, що професія митного брокера на даний час є мало відомою та досить новою для правового простору України.

Метою роботи є розкриття поняття «митний брокер», характеристика мети його діяльності, нормативних підстав його професійної діяльності, а також аналіз необхідності такої професії в Україні.

Ст. 416 Митного кодексу України (МК України) дає нам чітке законодавче визначення, хто такий митний брокер і яке його призначення.